Pregaria.cat

Entrada

Desxifrant el Pedraforca

Estic desxifrant el Pedraforca. Fa una llarga estona que el contemplo en un lloc privilegiat.

Majestuós, sòlid, un gegant incombustible, referència dels quatre horitzons del país, com un monjo solitari de pedra que s'alça vers el cel i el vol tocar sense ferir-lo.

Em pregunto per les claus que m'ajudin a desxifrar-lo. Potser les claus musicals..... el vent, els ocells, el silenci, els ritmes de les estacions...

Potser les claus pictòriques... els colors, les tonalitats, les ombres, els reflexes i aquest fons blau.....

Potser les claus llegendàries... els comtes, les històries, les pujades, els mites i la senyera de la nació que estimo.

Fa estona que estic cercant unes claus definitives que m'ajudin a desxifrar el Pedraforca. Una clau interpretativa de la geologia, de la botànica, de la poesía, del pas del temps, de la bellesa i la grandiositat, del silenci i el camí.

Tots aquests són coneixements externs, que parlem de la realitat des de la ciència, la història, l'estètica i el llenguatge.

Fins que a la fi em sembla que he trobat la clau definitiva, que les engloba a totes. No és a fora, és a dintre del cor. He fet memòria d'aquella expressió de Sant Francesc d'Assís, que diuen que repetia hores i hores mentre contemplava la natura. *Deus meus et omnia.* Deu meu i totes les coses.